Religijsko in resnično usmiljenje

25. april 1841, 10.30, dopoldne na prošnjo služabnika

Prošnja služabnika: O Gospod, naš najsvetejši in najboljši Oče! Ali mi, ubogemu grešniku, ne bi povedal, kako naj ravnam s temi novoustanovljenimi tako imenovanimi „Sivimi sestrami usmiljenja“, da bi ob morebitnem vprašanju o tem navidezno dobrodelnem verskem redu znal dati pravičen odgovor. V nasprotnem primeru bi se zlahka zgodilo, da bi bila tako ali drugače izrečena napačna sodba. - O Gospod, odpusti mi mojo veliko drznost, da sem si te drznil vprašati kot človek. Toda Ti si naš Oče! Zato odpusti nespametnim otrokom, kadar so njihova vprašanja podobna njim! Amen.“

1 Tako piši: To vprašanje je res izredno neumno! Kako lahko vprašaš kaj takega !?
2 Ali nisi nikoli bral evangelija? Povej mi, ob kakšni priložnosti sem kdaj ustanovil kakšen red - in še najmanj ženski red! Ali pa med evangelije spadajo tudi sanje, ki so jih sanjale nekatere žolčne in slaboumne ustanoviteljice redov?
3 Kaj sem rekel apostolom? Da naj bodo med seboj bratje v vsej ljubezni, to sem jim rekel! Kako so po Moji zapovedi imenovali vse ljudi? Nič drugega kot to, da so jih imenovali: „Dragi bratje“ itd. V čem je smisel tega kastnega sistema?
4 Vi pa bodite med seboj enega reda čiste ljubezni do Mene, kot vsi otroci enega in istega Očeta in kot eni in isti odrešeni z Mojim utelešenjem! In boste ena in ista ljubeča, usmiljena kasta bratov in sester v živi moči Moje besede in imena, saj ste vsi postali otroci Moje ljubezni, usmiljenja in milosti po istem Jezusu Kristusu.
5 Toda če se ljudje - četudi deloma iz poštenega namena - ločujejo od drugih, da bi oblikovali neko tako ali drugače krepostno kasto, v katero jih je mogoče sprejeti le najmanjše število - kakšen blagoslov more iz tega priti za ljudi, če ne bodo vsi kot eno in eden kot vsi!
6 Človek ne more biti hkrati tkalec, krojač, čevljar, kovač itd. med delavci in razredi mora obstajati razlika v videzu. Toda notranje ni tako! Vsi bi morali biti ljubezni polni, usmiljeni bratje in sestre!
7 Kaj naj bi torej bilo plačano usmiljenje? Ali pa je usmiljenje sestavljeno le iz skrbi za bolne?
8 Jaz pravim: Kdor ne izkazuje usmiljenja kot svobodni izpovedovalec Moje besede in Moje ljubezni, in to iz vseh svojih moči brez plačila, bom njegovo delo obravnaval kot delo živali, ki mora ves čas opravljati ena in ista dela v svojem usmerjenem redu, ker zaradi usmerjenega reda ne more in ne sme delati drugače, vendar so ta dela enako dobra kot nobena „dela“.
9 Tudi svobodni človek mora delovati svobodno in neomejeno v neskončno svobodnem redu Moje večno svobodne ljubezni, če želi, da njegovo delo obravnavam kot nekaj. Tisti pa, ki deluje po nekem obveznem redu in še pogosteje po še veliko bolj bednem smostanskem, je zelo redko kaj več kot lenuh, ki je pogojen z določenim delom, ki nikoli ne gleda na delo, ampak le na denar za najemnino.
10 To je dovolj za vas glede tega vprašanja, ki Me ni vredno! Toda za prihodnost Mi

ga prihranite! Kajti posvetne razkošne ustanove so zame ogabne! Kdor pa prakticira usmiljenje, naj ga prakticira na skrivaj in ne pred očmi sveta!
11 To pravim Jaz, ki gledam dela samo na skrivaj! Amen. Amen. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi